

κι;) Βασιλίδης τῆς Ἐρήμου (δὲν ἀμφιβολία) λω
στὶ θὲ επιστάθη μὲ δόνον τὸν ζῆλον;) Ἰω-
σοῦ Πεσταρίγην (διαιτὴ δὲν σημαίνει καὶ τὸ
ψευδώνυμον σου;) Κύμη τῆς Σαλαμῖνος (χαλὸν ταξεῖδι;) Κιθαρωδὸς Ἀριώταρα (διαιτὴ
ἀρχίεις τὰς Ἀσκήσεις σου μὲ καλλιγραφίαν καὶ
τελείωνεις μὲ κακογραφίαν; βαρύνεται εἰς τὸ τέ-
λος; προσέχεις διότι εἶναι ἐλάττωνας αἰτάντερ-
να τιμοῦν τὰ ποιῶν . . . λέγει μία παρομία;) Ἀργιτεριαντασφυλίατ (ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ
πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα που της ἔστειλες;) Ἀρχιδαμόνιον καὶ Κύμη τῆς Πιριγήνου (νῦ-
ν εἰπήτε εἰς τὴν μικρούν Ἐλένον, διτὶ κ' ἐγὼ τὴν
ἀγαπὴν ποὺ ποὺ καὶ δὲν βλέπω τὸν ὄραν πάτε-
να μεγαλώσῃ διὰ νὰ μοῦ γράψῃ καὶ αὐτήν· αἱ λύ-
σεις δεκταί;) Ἐλατάρ τῆς Λευκάδος (ρανεταί
διτὶ κάποιον λάθος ἔγνει, διὰ νὰ λέγης τετράδιον
που δὲν ἔχητο;) Ἀγριός Μάρδην, Ἰστε-
φές Ἀστον, Πεντεδικόν Ζέργουρον (θὲ δημι-
σεύσθην μὲ τὸν σειρόν του;) Ὁμηρίην τῆς
Ἀργίλας, Τίδη τῆς Νυκτος, Σέλενον τοῦ
Κεραυνὸν (νῦν εἰσι βίβλιοι διτὶ εἰς δόους διοι
φωρῶνται καλέπται Πλευρα., Ἀτσκεων, γράψω
μυρδησμάτα σου παρτηρῷ δύμας, διτὶ ἡ πληρωμή
της συνδρομῆς δὲν εἶναι δόρον πρὸς ἑμές, ἥπως νο-
μίζεις;) Λιμροθάλασσαν τοῦ Μεσολογγίου
(ἡ περὶ ἡμ' ἐρωτᾶς δὲν εἶναι συνδρομήρική μου·
σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ παύσῃς ποτε . . . νὰ μ'
ἐνοχλήσῃ;) Κ. Γ. Σαλοντσρόφ (ποὺ εὔκιλον τὸ
αἰγάκιον σου συνήθεις δημοσιότερη;) Καρδί-
της τῆς Ἐρυθρᾶς Οίκλας (κ' ἐρώ δὲν
σὲ εἴχα λησμονήσῃ· η Γιαγιά σου στέλλει τὴν
θερμοσέραν της εὐχήν διὰ τὰς ἑκετάεις;) Φιλέ-
ρημον Ιορ (τοῦ ἔστειλα μιάν 'Αγγελίαν καὶ
σ' εὐχαριστεῖ που δὲν δεστιώσῃς καὶ πάλιν;) Ὁχιδέ-
ρον Λινόρρωφος (χαίρω ποὺ δὲν μοῦ γρά-
ψῃς τακτικά;) Καρίας (δὲν ἀμεριδλω διτὶ
ἐργάζεσαι εἰλικρινῶς, συνθέτουσα ἀσκήσεις ίδι-
κάς σου· ἀλλὰ τὰ πνεύματα, μικρὰ ἡ μεγάλα,
συναντῶνται;) Ηπαριστήν Λ. Λριτόφορα (δι-
τὶ μ' ἐρώ τοῦ, θὲ Οδηγὸν Συνδρομητοῦ, Κεφ.
Η' Σημείωσις· δὲ Οδηγὸς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ
τον φύλον;) Αινούχαρτσον (τὸ όποιον μοῦ περι-
γράψεις ὠράντατα τὰς ἔξι 'Αθηνῶν ἐντυπώσεις
του, καὶ θαυμάτεις τους Περιπάτους τοῦ κ. Φα/
δωνος, τοὺς ποὺ οἴουσε καὶ πάλιν μετὰ τὴν
ἐπίσκεψιν του;) Βροσολογήν Αργήν (εἰπὲ εἰς
τὴν ὁδελέψην σου εὐχαριστεῖς, ἀλλὰ νὰ μοῦ γρά-
ψῃ μόνη της νά την γνωρίσω;) Χρυσθήρας τῆς
Ἄργιτης (ἔστειλα;) Ρεδορ τῷρ "Ἀλπεων (ά-
κημη δὲν ἐδημοσιεύθησεν τ' Ἀποτελουματα τοῦ
Διαγωνισμοῦ τῆς Μεταφράσεως;) Μαγενέρον
Δάσος (σοῦ ἔστειλα Τιμοκατάλογον;) Μιμοζάν
(τὸ φευδώνυμον ίδικόν σου· δὲν μου εἴχεις δώση
τὸ ἄρχικα Ε. Θ. Κ.; τοὺς ιδιαιτέρας πληροφο-
ρίας δὲν δημοσιεύω;) Θεαρέντην ([Ε] διὰ τὴν
ἔμμετρον ἐπιστολήν σου· καὶ ὁ κ. Φιλίων σ' εὐ-
χαριστεῖς ποὺ διὰ τὴν πρόσεις αὐτῶν ἐπιστολήν;) Μαρκήσιον Χανταλένραν (ἐλήφθησαν εύγ-
ραϊστῶ διὰ τὰς ἐκφράσεις τῆς τόσον θερμῆς
ἀγάπης.) Κυνηγὸν τῷρ Τίγρεων· ὥστε λοιπὸν
καλῶς νὰ ἔλλησι;) Ἀριστεάρ τῷρ Χίον (βε-
βαίως ἐπιτρέπεται νὰ συμπληρώσῃς κανεὶς τὰς
λύσεις ἐνὸς φυλλαδίου, γράψων διὰς εὑρε-
ποτὶν ἐπὶ ἄλλου φυλλοῦ λυσοχάρτου, ὅρκεῖ νὰ το-
στείλῃ ἐνὸς τῆς ποσθεσμίας· αἱ λύσεις που ση-
μειώνεις ἐλαγοθεῖσαν μὲς ὅρθιοι εἰμπορεῖς νὰ
τετλήσῃ τὰ τετράδια κατὰ τὰς διακοπάς, χω-
ρὶς νὰ το προσέλθῃ;) Αἰνηρέντον (περιμένων λοι-
πὸν τὴν περιγραφὴν τῶν Αγώνων, καὶ εὐχο-
μαι νὰ είσθε ἐκ τῶν νικητῶν;) Μολυβέριον
Στρατιώτην (εὐχαριστώ;) Χειμωνάτικην Λι-
ακάδαρ (ποὺ εἴτευχημένη ή Μαγική Εἰνών·
ἀλλὰ κρίμα ποὺ είναι τὸσον παλαιό καὶ σχι-
μένη;) Φιλαμερικαΐδα (ἡ γνώμη μου είναι
ὅτι μετριοφρονεῖς τὰ τετράδιά σου εἶναι πάν-
τοτε ωραῖα· εἰς τὴν ἐρώτησιν σου ἀπαντῶ τοι;) Παρασσόν, Η. Γ. Βλαχάκην (τὰς θερμοτά-
τας εὐέλας μου διὰ τοὺς εινυχεῖς, φιλάτη;) Μπάμι Μπούμι (σοῦ ἔστειλα τὸ
Βραβεῖον;) Μαγγητήν Βελόνην (ὅμοιας)

302. Μεταγραφαματισμός.

Βάλε φῖ καὶ βγάλε σή,
Καὶ θὲ ἤδης φίλε, καὶ σὺ
Πάς τὴν Ἡπειρὸν θέρησῃ
Καὶ τὸν κύπον θὲ πηδήσῃ,
Βοτάνη ωπὸ τῆς Αράδος.

303. — 'Ακανθονίστον.

Οἱ σταυροὶ θὲ σηματίσουν
τὴν φωλαίν, ἐντὸς τῆς ἡπολέ-
στης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δάφρο-
ρι πινγά.

Εστάλη ωπὸ τοῦ Ηπειροῦ Μεσολογγίου

304. Ἐπανόρθωσίς Λέξεων

Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων, καταλήγω; τοπο-
θετουμένων, νάποτεσθή γνωμάκον, συγκείμενον
ἐκ δύο λέξεων.

ΑΒΔΑΕΕΠΡΣΣΥΟ

Εστάλη ωπὸ τοῦ Κιλήρωσθος Λριονος

305.—306. 'Αστεία Παροράματα.

1.—Ἐριον οὐδὲν στενας.

Εστάλη ωπὸ τοῦ Τριπού Τριπού.

307. 'Απροδδόκητον.

Τρεῖς ἄνθρωποι θιαρόριον ἀναστημάτων, ἐμ-
πρήσσονται εὐρέθραν διοι θεοὶ μὲ διτὼ σπι-
θυμάς. Πῶς συνέβη τοῦ;

308. — Διπλᾶν 'Ακροδιστήκης ἐκ
παραγωγῶν.

'Εκ τῶν κάτωθι ρημάτων νὰ εύρεθοῦν δλλαι
τὸσαι παράγωγοι λέξεις, τῶν διοι πάντα τὰ μὲν δεύ-
τερη γριμάτα νάποτεσθωσιν ἔνδοξον ησον, τὰ
δὲ τρίτα εὐα ποταμόν.

Ἐψω, βάλλω, τρύζω βαίνω.

Εστάλη ωπὸ τοῦ Τριπού [Ε]

309. — Φωνηντόδοιπον.

τ-λγ-λγ-λρ,
κ-τχλ-μλ.

Εστάλη ωπὸ τοῦ Ιππότου Πουλίκου

310. — ΕΒΛΗΠΟΔΥΜΦΟΝΟΝ.

Οοιο-εε-α-εε-εε-αι-ει-ει-ει
Εστάλη ωπὸ τοῦ Φειδωτῆς Βαρκούτας

311. Γρίφος.

(::α) (πλας) $\left(\frac{\Delta \rho}{1}\right)$ (ΧΧ21) 1893, 1894, 1895...

Εστάλη ωπὸ τῆς Ζωῆς Φλογῆς [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πινακάτων ιπτήμαν τῆς 20 Μαρτίου 1899.

[Παρόραμα.—] Ή εἰς τὸ προγόνομενον φύλ-
λον ύπ' αἴσοντα ἀριθμὸν 158 δημοσιεύθεισα λύ-
σης είναι ή τοῦ ύπ' ἀριθμὸν 159 Γρίφου· ή δὲ
παραπλείσα λύσης τοῦ ύπ' ἀριθμὸν 158 'Ελλι-
ποπούμφονον είναι Κόπος καὶ ἐπιμέλεια—πλούτος
καὶ ὄλετα τοῦ Θεοῦ!

160. Κατάρια (Καϊσαρ, Ία). — 161. Πα-
γασα (πα, γα, σε). — 162. Αίνος, Αίμος. —
163. Η σωπή.

164.

ΜΗΡΟΣ (ἢ ΟΜΗΡΟΣ)

ΚΗΔΟΣ (ἢ ΔΗΔΟΣ)

ΑΡΑ

ΡΟΗ (ἢ ΕκτωΡ Ο' Ήρως)

ΛΑΙΟΣ

ΟΣ (θυμός)

ΚΛΕΦΦΩΝ

Σ (σώζου)

ΠΑΡΥΓΑΙΣ

ΙΣ

165.

166.—168. 1, Λεγνη (πολλοὶ ΓΗΡά-
σκον). — 2, "Δλος (μεγΑΔΗΣ). — 3, Πάδος
(ΔΙΑΔΟΣ). — 169.—171. 1, δ' Υμέναιος (εἴμαι
νέος). — 2, "Η ἀγγίη (ἄγε, Λη!). — 3, 'Ο Να-
πολεόν (νά πω λέων); — 172. Τὴν δευτέ-
ρην φορᾷ ἔπιπτες τρία Φάρια, τὰ ὅπειρα καὶ τὰ
τρία μαζί, ἐξύγιαν τὸ τρίτον ἀφ' θύσου ἐξύγια-
τε τὸ θέρησαν τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

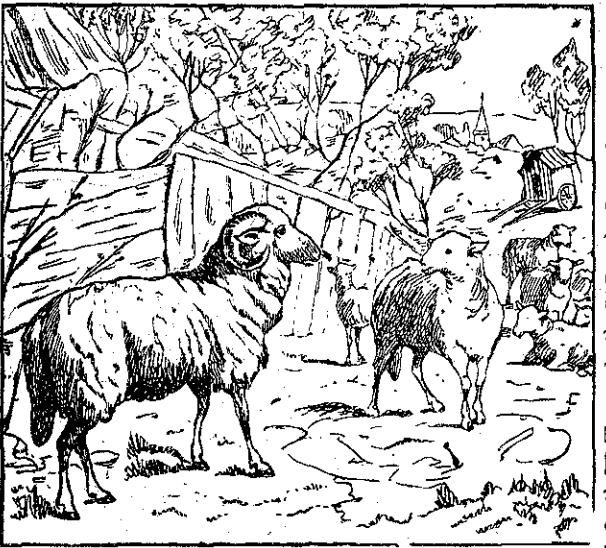
τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα τὰ τρίτα

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΒΟΣΚΟΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ο ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΤΟΥ

«Οι Κοζάκοι!... Οι Κοζάκοι!...»

Τῷ 1814, εἰς τὴν Γαλλίαν, μόλις ἀντηχοῦσεν ἡ κραυγὴ αὐτή, οἱ χωρικοὶ ἐπάγωνταν ἀπὸ τὸν φόδον τῶν. Οἱ Κοζάκοι ἦσαν τὸ μεγαλύτερον φόβητρον τῆς χώρας. Τὸ βράδυ, εἰς τὰς καλύβας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις, διηγοῦντο δι' αὐτοὺς τρομερὰς ἴστορίας: διὶς ἐτρέφοντο μὲν ὡραῖς, διὶς ἐτρωγαντὸν ἐπάνω ἐπάνω ἐπάνω, διὶς ἐκουμένῳ ἐπάνω ἐπάνω, καὶ διέσχιζαν ὡς θύελλα πύρος καὶ σιδήρου τὰς εἰρηνικὰς ἔξοχάς...

Τὰ γραῖδα ἐσταυροκοποῦντο καὶ τὰ παιδία ἀνατρίχιαζαν, ὅπως ὅταν ἤκουαν διὰ τοὺς δράκους, διὰ τῆς Λάμνιες καὶ τὰ ἄλλα τέρατα τῶν παραμυθίων.

Ἐνώ παιδὶ προπάντων, ὁ Καΐσαρ Βραντσῆς, τοὺς ἐφόβετο περισσότερον καὶ ἀπὸ μεγάλους καὶ ἀπὸ μικρούς. Μολονότι ἡτο τὸ ωράδεκαπέντε ἐτῶν, μολονότι εἶχε τὸν πολεμικὸν ὄνομα, μολονότι ἡτο ἔγγονος τοῦ πάππου του, — ἐνὸς ἀνδρείου ἀπομάχου, — ὁ μικρὸς Καΐσαρ ἡτο δειλότερος καὶ ἀπὸ λαγον.

Ἀπὸ τὸν φόδον του, ἐφαντάζετο διὲ ἔβλεπε παντοῦ Κοζάκους, καὶ νύκτα καὶ ημέραν. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ὕπνον του τοὺς ἔβλεπε...

Τὶ ἀπελπίσια διὰ τὸν δυστυχῆ παπτοῦν! "Ω, αὐτὸς ἡτο γενναῖος καὶ ἄφοβος!... Ἄρχαλος στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος, καὶ λοχίας μάλιστα, θὰ ἐγίνετο ίσως μίαν ημέραν καὶ στρατάρχης — σπως π.χ. ὁ συστρατιώτης του Λεφέρο, — ἀν μία σφράρα, εἰς τὸ Μαρέγγον, δέν του ἐπερνετὸν πόδι, καὶ δέν τον κατεδικαζεν εἰς αἰώνιαν ἀπράξιαν. . .

Ἀπὸ τότε λοιπὸν εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς

Σήμερον ἡ Διάπλασις σᾶς παρουσιάζει καὶ ἄλλην Μαγικὴν Εἰκόνα, ἀφ' οὗ σας ἀρέσουν καὶ σας διασκεδάσουν τόσον πολὺ.

Βλέπετε αὐτὰ τὰ προβατάκια; Εἴνε ἡ ώρα ποῦ πρέπει νὰ ἔργουν ἀπὸ τὴν μάνδραν καὶ νὰ ὑπάγουν ἔξω νὰ βοσκήσουν. Ἀλλὰ ποῦ εἴνε ὁ βοσκός, διὰ νὰ τα δόηγήσῃ;

Τὸν φωνάζουν μ. πέ! . . . ἀλλὰ δέν τον βλέπουν. Καὶ δύμας εἴνε πλησίον των, πολὺ πλησίον των, καὶ μάλιστα πάζει καὶ τὴν φλογέρα. . .

"Ε, τὸν είδατε;

τὸ χωρίον, καὶ ἔκοψε μὲ τὴν κόρην του, χήραν τοῦ Ἐερίκου Βραντσῆ καὶ μητέρα τοῦ μικροῦ Καΐσαρος, — « δόμα καὶ πράγμα » καθὼς ἔλεγεν εἰρωνικῶς περὶ αὐτοῦ ὁ πάππος . . .

Πραγματικῶς, τὸ παιδὶ εἶχε κληρονομήση ἀπὸ τὸν πατέρα του, φιλήσυχον καὶ πειρωτισμένου πνεύματος γεωργόν, τὴν δειλίαν ἔκεινην καὶ τὴν ἀπάθειαν, τὴν δόποιαν ἄλλως τε τοῦ ὑπερθαλπε καὶ ἡ μητέρα του, διότι καμμίαν δρεῖν δὲν εἶχεν αὐτὴ νὰ στείλῃ τὸν μονογενῆ της εἰς τὸν πόλεμον, νὰ γίνη σ. α. κ. α. τ. η. ζ. διπλας καὶ ὁ πάππος του.

— Δέν βαρυέσαι! ἀπεκρίνετο φιλοσοφικῶς ὁ ἀπόμαχος. "Ενα πόδι λιγωτερο ή περισσότερο, δέν εἴνε σπουδαία δουλειά. . . "Αλλο πράγμα μοῦ λείπει εμένα!

Καὶ ἀνεστέγαζε. . .

Τί του ἔλειπε; Τί ἔζητος; Τὸ παράσημον! τὸν λαμπρὸν ἔκεινον σταυρὸν, τὸν δόποιον ἔβλεπε νὰ σπινθηροῦῃ. Ἡ φαιὰ ρεδιγκότα τοῦ δόποιου καὶ ὁ τρίκωνος πτίλος ἔξεχωρίζειν ἀπὸ τὰς χρυσοφράκτους στολας τοῦ ἐπιτελείου του.

— Αλλὰ δέν εἶχε τύχην. Η ἐρυθρὰ ταινία, ἡ δόποια ἐπούλωνεν ὡς βάλσαμον τὸσας πληγάς, δέν ὑπῆρχεν ἀκόμη εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μαρέγγου, καὶ τὸ τιμητικὸν πιστόλι, τὸ δόποιον τοῦ ἔχαρισαν τότε ὡς ἀριστεῖον, καὶ τὸ δόποιον εἶχε κρεμασμένον εἰς τὸν τοίχον, δέν ἥξεις διὰ τὸν ἀπόμαχον δέσον ἐνα παράσημον.

— Ισως θὰ παρηγορεῖτο, ἀν εἶχε κανένα ιερόν, ικανὸν νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη του, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ μίαν ημέραν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους τὸν ἔνδοξον σταυρόν.

— Ισως θὰ παρηγορεῖτο, ἀν εἶχε κανένα ιερόν, ικανὸν νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη του, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ μίαν ημέραν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους τὸν ἔνδοξον σταυρόν.

— Αλλ' οὔτε αὐτό. Υπὸν δέν εἶχε, καὶ

ὅ ἔγγονός του, ὁ δειλὸς ἔγγονός του, δέν του ἔδεις τὴν παραμικράν ἐπίπιδα...

— Οι Κοζάκοι!.. Οι Κοζάκοι!.. Κόκκινος, ιδρωμένος, ἀσθμαίνων, μὲ παπούτσια ἐπὶ χέρι, διὰ νὰ τρέχῃ γρηγορώτερα, ὁ Καΐσαρ εἰσβάλλει εἰς τὴν οἰκίαν, προξενῶν μὲ τὰς φωνάς του γενικὸν πανικόν. "Ολοι φεύγουν, τρέχουν, κρύπτονται.

Μόνος ὁ πάππος, καθήμενος παρὰ τὴν έστιαν, καπνίζει ἥσυχος καὶ ἀτάραχος τὴν πίπαν του.

— Μήν ἀκοῦτε αὐτὸν τὸν φοβητάρη! λέγει, χωρὶς νὰ κινηθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Εἴνε ἡ τρίτη φορὰ πού του φαίνεται πῶς βλέπει Κοζάκους· ὡς τὴς δέκα, ἔχουμε καιρό.

— "Α, τώρα είνε ἀλήθεια. παπποῦ, γιατί τοὺς εἶδα. . . τοὺς εἶδα καλά. . . Θὰ ἥταν τουλάχιστον ἐκατὸ χιλιάδες, ἐπάνω ἐπὶ ἄλλογα δόλοι, καὶ με κυνηγούσαν, μὲ τὴ λόγχη μπροστά...

— "Ἐκατὸ χιλιάδες ἔκυνηγούσαν ἐσένα; Καλέ τι μας λές;

— Μ' ἀφ' οὐ τους εἶδε, πατέρα;

— Αὐτὸς τους εἶδε; Δὲν βαρυέσαι!

— Μά, παπποῦ!

— Σιωπή! Φθάνει! . . . Δειλέ!

Ποὺ βρέθηκαν ἔδαν οι Κοζάκοι; Καὶ ἀνήταν, ἔνοια σου, γιατί ὁ Αὐτοκράτωρ θά τους ἔδινε νὰ καταλάβουν. . .

— "Εξαφανα διεκόπη καὶ ἄρησε τὴν πίπαν του. "Εἶναι εἰς τὸν δρόμον ἡκούσετο καλπάσμδες ἵππων πολλῶν.

— Νά τους! ἀνέκραξεν ὁ Καΐσαρ, κυριανόμενος μεταξὺ θράμβου καὶ φόδου.

Ο γέρων ἐσηκώθη, ἐπλησίασε τὴν θύραν, καὶ σκιάσας μὲ τὸ χέρι τὰ μάτια του, εἶδε τοὺς ἵππες, οἱ δόποιοι διηγύνοντο πρὸς τὴν ἔπαυλιν: Αἱ ἐκατὸν χιλιάδες τοῦ Καΐσαρος, ήσαν δέκα μόνον ἄνδρες!

— Καλέ αὐτοὶ είνε Γάλλοι! ἀνέκραξεν ὁ ἀπόμαχος χαρούμενος, καὶ μάλιστα.

Δὲν ἔτελείωσε, παρατηρῶν μετὰ προσοχῆς τὸν προπορευόμενον ἵππεα, ἡ φαιὰ ρεδιγκότα τοῦ δόποιου καὶ ὁ τρίκωνος πτίλος ἔξεχωρίζειν ἀπὸ τὰς χρυσοφράκτους στολας τοῦ τετραπτηνού του.

— Καὶ τώρα τους ἔκρατουν πάλιν τάφρων, καὶ τότε πάλιν δέν τους ἀφησαν, καὶ μεράσαντες αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ζώνην των. Καὶ τώρα τους ἔκρατουν πάλιν φορτωμένους τὰ δύο δέματα.

— Οταν κατέβησαν ἀπὸ τὸ τεῖχος, οἱ πεζονάῦται συναπεκόμισαν τὰ φορτία των, τυλιγμένα πάντοτε ἐντὸς τῶν παραπετασμάτων.

— Οταν ἔπεσαν εἰς τὸ νερὸν τῶν τάφρων, καὶ τότε πάλιν δέν τους ἀφησαν, καὶ μεράσαντες αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ζώνην των φορτωμένους τὰ δύο δέματα.

— "Εμενεν ἔκπληκτος, βλέπων νὰ παραχωροῦν πρὸς αὐτὸν. . ." (Σελ. 178 σ. γ.)

Οι δύο ναῦται, μὲ τὰς χειρας ἐσταυρωμένας, ἀκίνητοι, ἔφαντοντο ὡς ἀγάλματα τῆς Ἐγκαρτερήσεως καὶ τῆς Απελπισίας.

— "Επέρασαν μερικαὶ στιγμαὶ ἀλόθους ἀγωνίας διὰ τοὺς φυγάδας. Ή καρδία των ἔπαλλε δυνατά.

— "Ψυχὴ δὲν φαίνεται! ἀνέκραξεν ὁ ἀξιωματικὸς πειραμένος. Αὐτοὶ οἱ ἀγάλματοι φαίνεται πῶς ἔχουν τραβήξει ἐμπρός, ἐκτὸς ἐὰν ἐσκοτώθησαν καθὼς κατέβιναν ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ βροῦμε αὖριο τὰ πτώματά τους μέσον σωτηρίας.

— "Εγγύριεν δόλας τὰ γωνίας, ἔκτυπες τοὺς λίθους ἐλαφρὰ καθ' δόλας τὰς διευθύνοντας καὶ καταρρίπτοντας τοὺς παραπτηνούς τους. Ο Ρογήρος ἐν τούτοις ἀνεβίτεις ἀκόμη μέσον σωτηρίας.

— "Εγγύριεν δόλας τὰ γωνίας, ἔκτυπες τοὺς λίθους ἐλαφρὰ καθ' δόλας τὰς διευθύνοντας καὶ καταρρίπτοντας τοὺς παραπτηνούς τους. Ο Ρογήρος ἐν τούτοις ἀνεβίτεις ἀκόμη μέσον σωτηρίας.

— "Μηχανικῶς ἔσκυψεν ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπεσκόπησε τὰ πέριξ.

— "Αἰφνης ἀκτὶς ἐλπίδος ἐφώτισε τὸ πρόσωπόν του.

— "Ενευσεν εἰς τοὺς συντρόφους του καὶ τοὺς ἔδειξεν τὰς μητράς της ἔξτατης.

— Μόλις οἱ πατρικοὶ τούς εἰσῆλθον εἰς τὸν πύργον, κύψαντες τὴν στολὴν τῶν πύργων, χωρὶς κάνενά φόδον αὐτὴν τὴν φοράν.

Σημείωσις. — Έπειδή τὴν ἐδομέδα ταῦτην συνεσωρύθησαν πολλοί προτάσεις, μόνον ἀπὸ τρεῖς ἐδημοσίευσα τοῦ καθενός, καὶ διὰ τοῦ πάντα, ὡς συνίθω.

Απὸ ἔνα γλυκὸ φελάκι στέλλεται ἡ Διάλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς. Πάντα στὸ πόδι, Ἀγήνων Πρέψα, Βασιλέα τοῦ Κατέρητον (δὲν ἀμειβόλλω διὰ τὴν ἔβηγες ἀσπρορόσωπος εἰς τὰς ἑκεῖσις ἔχεις καὶ τὴν εὐχὴν τῆς γιαγιᾶς) Μελίσσα, Ἀρχετέκτονα (ὑπάρχουν καὶ τοιοῦτοι ἔτι; πώ, πώ! Πῶς θέλεις νὰ ἔρευνα διὰ τὸ λέγουν...). Σαμακήτης Σημαίας (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προβισσούν καὶ εἰς ἄνωτερα) Χρυσήν Πρέψηνα (μὲν μεγάλην ωυ χαράν ἔλαβα τὴν πρώτην ἐπιστολὴν σου, καὶ ἀπέκινε δὲν δὲν εἶναι η τελευταῖα) Ἐρυθρὸς Θάλασσας (ἡ οποία μοῦ ἀναγέλλει πολλὰ εὐχάριστα νέα) μεταξὺ τῶν δόπιων καὶ τὸ δὲτι θὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑκεῖσις τοῦ Ἀρσακείου ή κυριωδίας. Τὸ φόρεμα τῆς Κυρίας τοῦ εἰχα δημοσίευση πέραν.) Ταρπαρίος τῆς Γαρασκόντης (τοῦ ὅποιου ή χαρὰ δὲν περιγράφεται, διότι ή ἀδελφή του τῷ παραχρεῖ τὴν θέσιν τῆς διὰ νὰ διαγωνισθῇ αὐτὸς εἰς τὸν 59ον Διαγωνισμόν) Φερετήρης Βαριούλαρ (μὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιεύσω περισσότερον ωυτούσιον; καὶ ή δὲλλη ὅτι θὰ γίνη;) Νεκρὸς Λιαβαλος, Λιονιζόμενης Κούκλαρ, Ἀργιοτριαγαυλλίδιος (μὲν πολλήν ωυ εὐχαριστούσιν θὰ ἔλεπε τὴν ἀδελφήν του) Ἀθβισμῆτης Ροδωνίας (τοίς ἀποσιωπᾷς τὸ σῶμα; δὲν ἔνδονα;) Χρυσούθην Στέψανον, Νεκόλαος Δεκαβάλλαρ (ὑπέροχον διὰ τὴν νίκην τοῦ Γυμνασίου Πειραιῶς εἰς τὰ Σωτήρια) Λευκόπτερος Ἀγγελον (περιμένω τὰς ἔντυποις σου ἀπὸ τὴν νέαν διαμονήν) Φύλλος Τριαγαργύλλου, Ἀδικημένον (χαίρω πολὺ ποῦ ἔνοιει τόσους τὴν ὥδηταν ἐν τῆς Ἀλληλογραφίας καὶ τὰς Πλευρατικῶν Ἀστικοῖς διαγωνίου λοιπόν καὶ γόνες μου δον εἰμπορεῖς) Κυνηγὸς τῆς Σταρηθρας (δὲ δοποὶς μοι δημορεῖται ωριθῆται τὰς ἐντυπούσεις του ἀπὸ τὰ Σωτήρια;) Τριφύλλιος (τὸ ίδιον τούλαγιστον ἐκ τῶν Π. Πλευράτων θὰ δημοσιεύσῃ ἀλλὰ πῶς λαμβάνω εἰς τὰς 19 Μαΐου ἐπιστολὴν σου σύροντας ἡμεσηνήλιαν 19 Ἀπριλίου;) Φεργύριδην Αγρούλαρ (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπόλουμα τὸν ψευδώνυμα ἐνεκρίθησαν τὸ τῆς Ναυσικῆς Καλβάρεων δύος, τὴν δοιάν σπάνιουσαν δὲν εἶναι ἔλευθερον, καὶ ἔκλεκτη ἄλλο;) Ἀργίρηρη Σαποννάκην (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πεογραφὴν τῶν Σωτήρων) καὶ σὲ συγχαίρω διὸ τὴν νίκην διατυπώς δὲν μου μένει καρδίς νάνγινώσκως ἐσημερίδας, οὔτε νὰ πηγαίνω εἰς τὰς ἀνάνας, καὶ ἔλα ἀπὸ τὴν ἐπίστροφή σου τὰς ἔνακτας;) Λιόνη τοῦ Κηφισοῦ (θέλω νὰ μάθω διὰ τὸ χειρός σου ἐπέσασεν ἐντελῶ;) Ἀστέρα τοῦ Βέργα, (μιαν καὶ διὰ τὰς δύο τὸ λόγος ἐπέσεις καὶ τὴν σανέρωσιν τοῦ Φευδαρύνου...) Ἀστρο Λαγούδαρος (μὲν μιαν ἐπιστολὴσταν ἐν σχήματι καρδίας, καὶ μὲ πλήθος Π. Ἀσκήσεων τὰς ἕποις «ἔδεις» μόνον του) Ἐλένηρη Γεωργιάδου (ἴδωσα τὰ φύλλαν ἀλλὰ διατὶ ἔχεις νά μαυ γράψεις τόσους καρδίους; μὲν ἔέχασες;) Κειμονιάτικη Λιακάδαρ (βεβαῖος πρέπει νὰ τῶν τὸ πρωτότυπον, ὅχι δι' ἄλλον λόγον, ὀλλὰ διότι πρέπει νά το μεταρράσσω ἐγό, ὃστε φέρει μού το, καὶ το πέροις πάλιν;) Ἐλεγιά Γρ. Ολοκορούδην ([Ε] διὰ τὴν χαριτωμένη ἐπιστολὴν σου, ἀν διος ήτο καὶ καλιγραφικήν;) Νεαρόν Σωτράφορον (διέ, διστυγώς, διότι εἶναι ἔναντισιν τοῦ Κανονισμοῦ, μόνον τὰς ἀδέλφια τῶν συνδρομητῶν ἔχουν αὐτὰ τὰ δικαιώματα;) Τλεσλέμαρ, Ἐπομόρφωτος Οίκλεας (τὰς ἔλασα καὶ εὐχαριστῶ) Δευκοθεαρ Π. Κλωσσίδην (ἄλληεια ἀνδρογυναῖας ή ὑπέρτερης σας ἀκούς νὰ κυνηγήσῃ μὲ μαχαίρι τοὺς μεθυσμένους καὶ νὰ τους τρέψῃ εἰς φυγήν!) Σκηντέρος τοῦ Διός (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐμμέτρους καὶ ἀμέτρους

επαίνους· γράψε μου τὸ δόνους καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πτωχοῦ παιδίου.) Κῦμα τῆς Σαλαμίνος ([ΕΕΕ] διὰ τὴν λαμπράν σου περιγραφήν ἀν εἰχα τόπον θὰ την ἐδημοσίευσα ὅλην;) Τοσούχτρας (πολὺ ἐπιπήδη διὰ τὸ μυστικὸν που μου ἔγραψες ἀλλὰ τὸ νὰ γίνη! ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀνθρώποι. «Ὄς πρὸς τὸ τετράδιον, ἵτοι λάθος τοῦ ὑπαλλήλου ἄλλη, ἀπὸ πῶς το ἔλασες μὲ τοιαύτην διεύθυνσιν;) Ασπροτάρες εἰς τὸ προστέκτον;) Δώραρ τοῦ Κανακάσου (τοῦ ἐνέκρινα ήδη αὐτὸν τὸ φευδώνυμον, καὶ τοιοῦτοι ἔτι; πώ, πώ! Πῶς θέλεις νὰ ἔρευνα διὰ τὸ λέγουν...) Σαμακήτης Σημαίας (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προβισσούν καὶ εἰς ἄνωτερα;) Χρυσήν Πρέψηνα (μὲν μεγάλην ωυ χαράν ἔλαβα τὴν πρώτην ἐπιστολὴν σου, καὶ ἀπέκινε δὲν δὲν εἶναι η τελευταῖα) Ερυθρὸς Θάλασσας (ἡ οποία μοῦ μοῦ ἀναγέλλει πολλὰ εὐχάριστα νέα) μεταξὺ τῶν δόπιων καὶ τὸ δὲτι θὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑκεῖσις τοῦ Ἀρσακείου ή κυριωδίας.

Απὸ ἔνα γλυκὸ φελάκι στέλλεται ἡ Διάλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς. Πάντα στὸ πόδι, Ἀγήνων Πρέψα, Βασιλέα τοῦ Κατέρητον (δὲν ἀμειβόλλω διὰ τὴν ἔβηγες ἀσπρορόσωπος εἰς τὰς ἑκεῖσις ἔχεις καὶ τὴν εὐχὴν τῆς γιαγιᾶς) Μελίσσα, Ἀρχετέκτονα (ὑπάρχουν καὶ τοιοῦτοι ἔτι; πώ, πώ! Πῶς θέλεις νὰ ἔρευνα διὰ τὸ λέγουν...) Σαμακήτης Σημαίας (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προβισσούν καὶ εἰς ἄνωτερα;) Χρυσήν Πρέψηνα (μὲν μεγάλην ωυ χαράν ἔλαβα τὴν πρώτην ἐπιστολὴν σου, καὶ ἀπέκινε δὲν δὲν εἶναι η τελευταῖα) Ερυθρὸς Θάλασσας (ἡ οποία μοῦ μοῦ ἀναγέλλει πολλὰ εὐχάριστα νέα) μεταξὺ τῶν δόπιων καὶ τὸ δὲτι θὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑκεῖσις τοῦ Ἀρσακείου ή κυριωδίας.

Εἰς δόνας ἐπιστολὰς ἔλασα μετὰ τὴν 22 Μαΐου θάπαντήσω τὸ εἰς προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 12 Ιουλίου 0 χρήσης τῶν λύσεων, ἵπο τοῦ ὅποιου δέον νὰ γράψεις λύσης των οἰδιανούσιων, πολεῖται ἐν τῷ Σωτήριῳ μὲς εὐαγγελίους, διὰ τὸν Επίσκοπον τοῦ Κατέρητον.

312. Δεξιγρίφος.

Ἐκ τῆς μουσικῆς δύο φόργους, οὐνδέσμον καὶ ἄντωνα; Εἶπες δεσμὸν πολὺ στὸν. [νυμίαν Εὖ θέσης, σχηματίσεις, φέτατε μον, λέξιν μίαν "Ητού θὰ δηλῶ περνῶν.

Εστάλη με τὸ Συλλαβικό Τέλλου [Ε]

313. Συλλαβοδρομίφος.

Γράμμα μ' ἐπίκροτη ἐν συνάργεις Νησί συνενύρουρον διὰ γράψης.

Εστάλη με τὸ Εθνικό "Γρ. ου

314. Στοιχειόγριφος.

Βγάλε δέλτα, βάλε ρῶ, Κ' ἀπὸ ἔναν ποταμὸν Γίνομαι εὐθὺς νησί, Ποῦ νὰ ἀπορήσῃ καὶ σύ!

Εστάλη με τὸ Σωτήριον Γλογάς.

315. Αἴνιγμα.

Σου λέω πῶς είμαι ένα μαυρό ήτα! Μ' ἄν το πιστέψῃς, πάτησες τὴν πήτητα... Γιατί είμαι ἀπίστευτα ρευστό.

Ποῦ δῆλο τὸν κόσμο νόπτριο.

Εστάλη με τὸ Ιππότευ Σούλιαρου

316. Φύδιος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἕκατοντατον τὴν πάτηταν τὰ; 27 Μαρτ., καὶ 3 Δηρ., ι.ε. Εἴτης, πάτητης πρώτης στὸν Καρυκόδων (Καρυκόδων, κ. δέν., Δάνοι). — 178. Καρυκόδων, Καρυκόδων (καρυκόδων, ἄνθος). — 179. Λειμών, Λειμών. — 180. Φάληρος, Φάληρον. — 181. Τὸ στόμα μὲ τὰ δόντια.

317. ΑΙΓΑΛΗ.

ΠΑΝ Ν Α Ι
ΠΑΙΩΝ Η Ι
ΝΩΕ Θ ΑΓΥη, Ηλίας Α
Ν Α Συρία, αὔτος Σ
Μ Σόμα, Αθηνᾶ Γ
Ο Τ Ι
ΣΟΤΕΑ

318. Ρόγδος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἕκατοντατον τὴν πάτητης πρώτης στὸν Καρυκόδων.

319. Περρόν.

★ ★ ★ ★ Νάντικατασταδῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων σύντοις ὥστε νάνγινώσκωσιν ταῖς καρδίαις. Καθέτως, ἀρχής οἱ ἔλασες μὲ τοιαύτην συγγραφήν. Ορίζοντις, τροφή. Δεξιά, πόλις ἐλληνική. Αριστερά, θηρίον.

320. Απορία.

Μαθητής, ἔξεταδμενος εἰς τὴν ἀριθμητικήν, ἀπὸ τὴν ἔργην τῆς ἑκεῖσις, ἔγαλεν ἀπὸ τὸ στόμα του κατὰ σειράν αὐτούς τους ἀριθμούς: 7, 35, 5, 5, 7, 35, 35, 0, 0, 7, 0, 0. Τι του είχαν δώση νὰ κάμη;

Εστάλη με τὸ Σοφοῦ Πεπταχοῦ [ΕΕ]

επαίνους· γράψε μου τὸ δόνους καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πτωχοῦ παιδίου.) Κῦμα τῆς Σαλαμίνος ([ΕΕΕ] διὰ τὴν λαμπράν σου περιγραφήν ἀν εἰχα τόπον θὰ την ἐδημοσίευσα ὅλην;) Τοσούχτρας (πολὺ ἐπιπήδη διὰ τὸ μυστικὸν που μου ἔγραψες ἀλλὰ τὸ νὰ γίνη! ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀνθρώποι. «Ὄς μαρμάρι μου δὲν θὰ κλεψῃ, Ήδης μὲν καὶ τοιαύτην διαπιστεῖ, Φεύγει ἀπὸ τὸ ποταμάκι. Τὸ χαρούμενο παιδάκι. Επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ παιδάκι. Επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ παιδάκι.

επειδὴ μετὰ